

sítését czélozza. — Értesülésünk szerint különben a körvonalozott eladási és vételi kedv egyik főindokát az képezi, hogy kereskedelmi körökben ugy reménylik, miszerint a dongaárak a jövő tavasszal 225—230 frtra fognak felmenni.

Újabban tüzifára is a kereslet élénkül, mi részben azon körülménynek tulajdonítandó, hogy az ország felső megyéiben a gyakori esőzések a kiszállítást teljes mértékben nem engedvén meg, némely felvidéki városban már is érezhető készlethiány állott be, minélfogva legalább helyenként árjavulás remélhető.

A faszén folyton élénk érdeklődés tárgyát képezi, mit a magyar vasipar fejlődésével kapcsolatos újabb kiépítése, illetve kibővítése némely vasgyártelepnek kiválóan elősegít. Faszén termelésünk okszerű kifejtésében egyébként erdőgazdaságunk hátrányára még mindég akadályozva vagyunk, mi részben a magas vasuti viteldíjtelekeknek, részben pedig erdődús vidékeink ki nem elégitő úthálózatának okozata. Ezen körülményben leli magyarázatát az is, hogy vasgyáraink külföldi köszénre vannak utalva.

Az egyes piacok ártételeit illetőleg, utalunk mult füzetünkre.

Különfélék.

(—) **A füst értékesítéséről.** Michigan állam Elk Rapido városában egy társulat, mely naponként 50 tonna kovácsvasat gyárt, e czélból naponként 1000 öl fát változtat át faszénné. E műveletnél 2,800.000 köbláb füst képződik, melyet a gyár mésszel megtöltött s hidegvizzel körülvett hólyagba vezet. Az említett füsttömegből így kondenzaczio folytán 4300 kiló eczetsavas meszet, 880 liter alkokolt és 11 kiló kátrányt állít elő, a nem kondenzalódó gázokat pedig kazánok fűtésére használja.

(H.) **A romániai erdészeti állapotokról.** Egyik német szaklap romániai levelezője nem épen kedvező színben festi le az ottani erdészeti viszonyokat. A folyó évi juniushó 20-án megjelent hivatalos lapban — mondja e levelező — egy törvény-cikk jelent meg, mely a romániai erdők teljesen zilált állapotát idegen szakemberek segélyével végre-valahára rendezni szándékozik. E célból azonban olyan intézkedéseket követel az országtól, melyeket a kitüzött két-három év alatt semmi esetre sem lehet foganatosítani. Megköveteli nevezetesen, hogy az idegen szakemberek segélyével két, legfeljebb három év alatt az összes uradalmi erdők felméréssenek, a szolgálomak szabályoztassanak, a gazdasági üzemtervek véglegesen elkészíttessenek, sőt a négyszögmérföldekre terjedő tisztások és a tűz által elpusztított hosszú hegylánczok is mind előkészíttessenek a beerdősítésre; kiköti továbbá, hogy az idegen szakemberek egyidejűleg a kezük alá adott fiatal románokat is kitanítsák és bevezessék az erdészeti szolgálatba. S e sokat követelő törvény mégis határozottan megtiltja, hogy az idegenek intéző szerepet nyerjenek, mivel ez csak románokat illethet meg.

Arra természetesen nem gondoltak e törvény alkotói, hogy Romániának néhány kivétellel nincs szakembere, s hogy az ugynevezett erdőinspectorok legnagyobb része négy elemi osztályt végzett, vagy pedig olyan egyén, ki az irnoki ranghoz hasonló állásból jutott be, ő tudja miféle utakon, az erdőinspectorati hivatalba. És ilyen előljáróknak legyenek aztán két-három éven át alárendeltjei az idegen erdőakadémiások, hogy végül, midőn a munka befejezést nyer, egyszerűen visszaküldessenek hazájukba. Elmondja továbbá a levelező, hogy a tisztviselőknek Romániában gyakran tizszer is el kell látogatni a pénztárhoz, míg fizetésüket megkapják, nem csuda tehát, ha az erdőinspectorok, — kik különben négy lóval járnak, — kerületükben sokszor még az utakat sem ismerik, s hogy az

erdőgazdaság manapság az elhanyagolt tölgyesek levágásából áll, az erdősités érdekében pedig semmi sem történik. Kiemeli továbbá, hogy Romániában az idegenek s különösen a németek és osztrákok általános gyűlöletnek vannak kitéve, mit eléggé igazol az is, hogy a vasutaknál alkalmazott idegen tisztviselők 10—12 évi szolgálat után 3—4 napi felmondással minden végkielégítés nélkül elbocsáttatnak.

Mi természetesen nem tudhatjuk, hogy mennyi igaz a romániai levelező ezen állításaiból, azt azonban mi is ajánlhatjuk, hogy szaktársaink, ha esetleg román szolgálatba kívánnának lépni, ovatosan és előrelátóan járjanak el szerződéseik megkötésénél.

(—) **Házfedés vászonnal.** Schultz D. H. W. és fia Hamburgban egy új házfedési módra nyert szabadalmat, mely röviden a következőkből áll. A fedéldeszka-burkolatára egy sor táblapapiros erősítették s ez sűrű mastikkal bekenetik. Erre beavattott vásznat feszítenek, melyen az ablak és kémény nyílások előre elkészítettnek, s a nyílásszélek fémllemezszel szegélyeztetnek. A vászonra ismét egy réteg mastik, erre pedig egy réteg táblapapiros jön. A két réteg azután melegített hengerrel összesajtoltatik, miáltal egyszersmind a netalán megszorult levegő is kihajtatik. Az így elkészült fedél végül még egyszer bevonatik mastikkal s erre borsó nagyságu felmelegített kavics hintetik el sűrűen. A kavicsok felhevitésének az a célja, hogy felületük teljesen száraz legyen s hogy a mastikba jól beágyalódjanak. E fedés állítólag igen rugalmas, azonnal használható és tartós.

(To.) **Villamos lőfegyver.** A bécsi nemzetközi villamossági kiállításon Pieper lüttichi fegyvergyáros villamos lőfegyvert állított ki. — E lőfegyver oly kinézésű, mint a közönséges vadászfegyver, a villamosság csakis a lökupacsokat helyettesíti, mert villamszokra gyújtja meg a töltény lőpor tartalmát. A

fegyver kiegészítő részét képezi egy e célra berendezett vadászkabát és balkézre való kesztyű. A kabát oldalzsebében van elhelyezve a jegyzőkönyv alakú villamos accumulator, melynek két sarkából (+ és —) izolált sodrony van vezetve, még pedig az egyik a jobbválra, hol fémzsinórzatban, a másik pedig a balkézkabát ujján egy fémhorogba végződik, mely horog a kéztyű tenyerén alkalmazott fémzsinórzatba kapcsolható be. Magán a fegyveren a villamosság vezetését egyrészt a csövek és a töltény fémhüvelye, másrészt pedig a fegyver tusának vasalata és a belsejében alkalmazott fémalkatrész közvetíti, mely a ravasz által mozgatható peczekben végződik. A töltény hüvely hátsó fala nem fémből való, csakis közepén, tehát a lőkupacs helyén van egy fémdarab belé illesztve.

A mint tehát a fegyver válhoz emeltetik, a villamáram egyik fele a balkéz kabátujján és a kesztyű fémzsinórzatán át a csőig, illetőleg a fémhüvelyig jut, másik fele pedig a jobb váll zsinórzatán és a fegyvertusán át a ravasz által mozgatható peczekbe vezettedik. A ravasz meghuzásakor e fémpeczek a töltény hátsó falában alkalmazott fémdarabot érintvén, a villamszikra a töltény belső fémfalába csap át és a lőport meggyújtja.

(—) **Fehér czement.** Dr. Heintzel Luneburgban tiszta kvarcból oly czement port készített, mely vízüvegoldatba téve, megkeményedik és öntvényekre igen alkalmas. Nagyobb darabok öntésénél a port egyenlő részben homokkal lehet keverni, miáltal e czement ára tetemesen kisebbedik. Ebből a fehér czementből állítólag igen jó öntvények készülnek, melyek különösen szabadon alkalmazott diszitményekre nagy előnnyel használhatók.

(—) **Kiállítási útmutató** czimen Balogh Vilmos miniszteri és kiállítási titkár és Toldy Ferencz az országos bizottság jegyzője az 1885. évben Budapesten tartandó országos álta-

lános kiállítás szervezetéről s a kiállítók részére szükséges tudnivalókról egy művecskét rendeztek sajtó alá.

A mű 20 ívnyi tartalommal, zsebkönyv alakban a legközelebbi napokban kikerül a sajtó alól, s 60 krnyi bolti árban a „Kiállítási Utmutató“ szerkesztőségénél (Budapest, Nákó-ház), továbbá a kerületi, helyi és szakbizottságoknál, valamint minden hazai könyvtárúsnál kapható lesz.

A mű felől legbiztosabb tájékozást nyújt annak tartalomjegyzéke, melyet az alábbiakban egész terjedelemben közzé teszünk.

A mű tartalomjegyzéke a következő :

Előszó. A kiállítás jelentősége. Magyar kiállítások a multban. A kiállítás előzményei. A mű beosztása. A kiállítás sikere. A kiállítási tárgyak kiválasztása. A kiállítás helye. A kiállítás ideje. Mit lehetne kiállítani a hazai termények közül? Mit szabad behozni külföldről? Mely tárgyak vannak kizárva a kiállításból?

Bejelentés. A bejelentő ivekről. Gyűjteményes (collectiv) kiállítások. Külön pavillonok bejelentése. Mikor kell bejelenteni? Milyen területeket lehet igénybe venni? A térdijak. Terület-kiszámítás. Térdíj-kedvezmények. Térdíj befizetése. Kiállítási állványok, asztalok és szekrények. A kiállító nyilatkozata. Elfogadási igazolvány. A kiállítási tárgyak előbírálata. A kiállítandó tárgyak oda- és visszaszállítása. Mikor kell a tárgyakat Budapestre szállítani? Szállítási kedvezmények. Kiállítási levelezések portomentessége. A felküldött ládák elhelyezése. A kiállítandó tárgyak rendezése és díszítése. A kiállítási tárgyak biztosítása. A kiállítási tárgyak feletti felügyelet. Hajtóerő a gépek számára. A tárgyak tisztántartása. A kiállított tárgyak eladása. A kiállított tárgyak eltávolítása. A tárgyak lefényképezése. Kiállítási katalogus. Kitüntetések. Kik, s mely tárgyak nem részesülhetnek kitüntetésben. A kiállítók felelőssége munkásaikért. Leszámolás a kiállítókkal. Belépti jegyek a kiállítók s munkásaik számára. A kiállítási igazgató rendelkezési joga. A szabályzatok elfogadása. A kiállítási költségelirányzat. A kiállítás szervezete. Az országos bizottság, valamint a kerületi és helyi kiállítási bizottságok

s az országos szakbizottságok szervezése, s mindezen bizottságok tagjainak teljes névjegyzéke. A kiállítás kerületi és helyi bizottságainak területi beosztása. A kiállítási tárgyak csoport beosztása. Részletes programmok.

S végül a részletes programokban felsorolt tárgyak betűsoros tárgymutatója.

Melegen ajánljuk e hasznos kis könyvet azok figyelmébe, kik a kiállítás ügyeiről tájékozást akarnak szerezni.

Az „Erdőőr“ czimű szakkönyv harmadik kiadása megjelent, bővítve azon tudnivalókkal, melyeket az erdőörvényből az erdőőröknek ismerni kell. Megrendelhető az „Erdészeti Lapok“ kiadó hivatalánál (hold-utcza 21. sz.) példányonként 3 forint beküldése vagy postautánvétel mellett.

(—) Az „Erdészeti Zsebnaptár“ 1884-dik évfolyama már megjelent, s a megrendelt példányok szét is küldettek. Előfizetések vagy utánvételre szóló megrendelések a hirdetések között olvasható felhívás feltételei mellett az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalához intézendők.

Kitüntetés. Személyem körüli magyar ministerem előterjesztése folytán Divald Adolf kismártoni lakosnak saját és törvényes utódai részére a „berecsi“ előnevet díjmentesen adományozom.

Kelt Bécsben, 1883. évi szeptemberhó 29-én.

Ferencz József, s. k.

B. Orczy Béla, s. k.

Magyarosodunk. Frics Nepomuk János, m. kir. erdész vezetéknevét „Földi“-re és Grossmann Róbert, m. kir. erdészjelölt „Garami“-ra változtatta át. Éljenek!